

Raport de sinteză
cu privire la lucrarea intitulată
Guvernarea Miron Cristea
elaborată și prezentată ca teză de doctorat la Universitatea „Valahia” din Târgoviște
de către d-nul Cristian Petcu

Subsemnatul, prof. univ. dr. Sorin Mitu, membru al Comisiei de Istorie și Studii Culturale din cadrul CNATDCU, fiind desemnat de către președintele comisiei noastre, prof. univ. dr. Ovidiu Ghitta, să redactez un raport de sinteză cu privire la suspiciunea de plagiat formulată în cazul tezei susținute de d-nul Cristian Petcu, pe baza referatelor individuale alcătuite de trei membri ai comisiei de specialitate CNATDCU și în urma consultărilor cu aceștia, am ajuns la următoarea concluzie, susținută consensual împreună cu colegii mei:

Acuzațiile de plagiat, formulate în sesizarea adresată CNATDCU, ca și în mai multe semnalări apărute în presă, pleacă de la constatarea că teza conține o serie de pasaje preluate din alți autori din literatura de specialitate, reproduse fără ghilimele. Această situație a fost analizată mai întâi de către Comisia de Etică a Universității „Valahia”, concluziile fiind redată într-un raport oficial (ale cărui încheieri sunt similare cu propunerile noastre). Comisia de lucru de față, numită de către CNATDCU și alcătuită din prof. univ. dr. Sorin Mitu, prof. univ. dr. habil. Sorin Radu și prof. univ. dr. Cornel Sigmirean, a analizat, pe parcursul câtorva luni, textul tezei, versiunea publicată sub formă de carte a acesteia, lucrările de specialitate citate de autorul tezei și toate fragmentele de text incriminate în sesizările primite, comparând textul tezei cu pasajele-sursă. Am studiat, de asemenea, analiza efectuată de Comisia de Etică a Universității „Valahia” și am avut în vedere și raportul Comisiei de Etică a Universității din Craiova, care a propus retragerea titlului de doctor în Teologie acordat d-lui Cristian Petcu, tot pe baza unei acuzații de plagiat.

Bazându-ne pe acest efort de documentare, am constatat că, în cea mai mare parte a sa, teza de doctorat în Istorie elaborată de d-nul Cristian Petcu reprezintă o cercetare științifică originală, care satisface standardele științifice al unei lucrări în domeniu. În acord cu acestea, autorul a folosit surse de epocă, a consultat literatura de specialitate și a utilizat o metodologie de cercetare specifică studiilor istorice, ajungând în acest fel la formularea unor interpretări, analize și concluzii proprii, originale.

În același timp, în opinia referenților, teza este de o valoare științifică modestă. Dar această apreciere nu ne îndreptățește să propunem retragerea titlului științific de doctor, atât prin prisma argumentului formal potrivit căruia nu am fost desemnați să ne pronunțăm oficial în ceea ce privește valoarea științifică a tezei, cât și al celui de fond (evident, mult mai important), potrivit căruia o teză de doctorat este validă atâta vreme cât satisface cerințele minimale ale domeniului, acceptate prin consens științific de către comunitatea specialiștilor.

În privința acuzației de plagiat – singurul aspect care face obiectul analizei noastre –, am constatat că autorul citează, în circa o sută de pasaje, nu mai lungi de câteva rânduri fiecare, fragmente de text aparținând altor autori din bibliografia de specialitate consultată, fără să folosească ghilimelele. Aceste preluări nu pot fi considerate însă plagiat, deoarece, cu câteva excepții, autorul menționează în notele de subsol lucrările și paginile de unde acestea au fost preluate. Ca urmare, ele nu pot fi considerate fragmente copiate, fără indicarea sursei de unde au fost preluate, ci citate. Faptul că autorul nu folosește ghilimelele atunci când reproduce citatele

este complet greșit din punct de vedere metodologic, dar atâta vreme cât autorul indică locul de unde le-a preluat el nu poate fi acuzat de furt intelectual.

Împrejurarea că d-nul Cristian Petcu a comis un plagiat, potrivit verdictului Comisiei de Etică a Universității din Craiova, atunci când și-a elaborat teza de doctorat în Teologie, deși este de luat în calcul într-o evaluare de ansamblu a profilului său academic, nu ne poate face însă să extindem această concluzie în cazul nostru, fără argumente specifice. Nu poți condamna o persoană de două ori, pe baza acelorași fapte.

Cel mai important argument care se opune retragerii titlului de doctor în Istorie acordat d-lui Cristian Petcu ține de faptul că teza sa este validă sub raport științific, în cea mai mare parte. Modul defectuos de preluare a pasajelor din alți autori nu poate fi considerat o abatere de la etica științifică, ci doar o gravă greșeală profesională. Oricât de grav ar fi greșit d-nul Petcu din punct de vedere metodologic (și referenții care l-au evaluat până acum laolaltă cu el), fragmentele respective nu schimbă cu nimic valoarea tezei, multă, puțină, câtă va fi ea. D-nul Petcu nu a preluat, în cele o sută de pasaje incriminate, decât banalități, generalități, idei fără valoare științifică. Teza sa ar fi arătat la fel, în substanța și în esența ei, și fără fragmentele respective.

Ca urmare, înaintăm CNATDCU următoarele propuneri:

1. Menținerea titlului de doctor în Istorie acordat d-lui Cristian Petcu;
2. Autorului tezei i se va adresa solicitarea ca în termen de 1 an de zile de la data la care i se va comunica această decizie să elaboreze o nouă versiune a tezei sale de doctorat, în care să remedieze deficiențele metodologice semnalate. Aceasta va fi trimisă CNATDCU, spre avizare, și Universității „Valahia”, urmând să fie atașată, ca anexă, tuturor exemplarelor din teză care se află deja arhivate sau disponibile public, în format fizic și electronic. CNATDCU își rezervă dreptul de a analiza din nou situația în cazul în care nu se va da curs acestei solicitări.

13 noiembrie 2018

prof. univ. dr. Sorin Mitu

Referat individual
cu privire la lucrarea intitulată
Guvernarea Miron Cristea
elaborată și prezentată ca teză de doctorat la Universitatea Valahia din Târgoviște
de către d-nul Cristian Petcu

Subsemnatul, prof. univ. dr. Sorin Mitu, membru al Comisiei de Istorie și Studii Culturale din cadrul CNATDCU, fiind desemnat, în calitatea menționată, să mă pronunț cu privire la suspiciunea de plagiat formulată în cazul tezei susținute de d-nul Cristian Petcu, am constatat următoarele:

Teza pe care am analizat-o reprezintă, în cea mai mare parte a ei, o cercetare originală. În opinia mea, nivelul științific este modest, dar autorul respectă, în linii mari, standardele generale ale cercetării istorice: a) a ales un subiect coerent, care se pretează la realizarea unei cercetări științifice capabilă să aducă noutăți în domeniu; b) folosește izvoare primare, de epocă, adecvate temei sale, pe care le supune unei analize personale; c) cunoaște și utilizează bibliografia de specialitate dedicată temei abordate; d) utilizează o metodologie științifică specifică domeniului istoriei, adică sursele primare și literatura secundară sunt trecute prin filtrul interpretărilor, sunt comentate, analizate, comparate, se formulează concluzii și aprecieri proprii; e) redactează o narațiune istoriografică structurată logic; f) în cea mai mare parte a lui, aparatul critic al tezei ne permite să identificăm sursele pe care le-a folosit.

Neajunsurile tezei, semnalate în sesizările trimise CNATDCU, provin din împrejurarea că autorul citează, în circa o sută de pasaje, de regulă de câteva rânduri, fragmente de text aparținând altor autori din bibliografia de specialitate consultată, fără să folosească ghilimelele. De cele mai multe ori pasajele nu reprezintă parafraze, ci sunt reproduse identic sau cu modificări minime. În opinia mea, aceste preluări nu pot fi considerate însă plagiat, deoarece, cu câteva excepții, autorul menționează în notele de subsol lucrările și paginile de unde acestea au fost preluate. Ca urmare, ele nu pot fi considerate fragmente copiate, fără indicarea sursei de unde au fost preluate, ci citate. Desigur, autorul nu respectă una dintre cele două reguli elementare de citare, care pretinde utilizarea ghilimelelor, dar o respectă pe cea de-a doua, care impune menționarea exactă a locului de unde au fost preluate. Există și câteva situații în care autorul nu menționează sursa de unde a preluat fragmentul reprodus sau indică greșit pagina de unde au fost preluate, dar acestea sunt într-un număr mai mic (cca. douăzeci de cazuri, de câteva rânduri fiecare), iar pasajele respective sunt preluate din aceleași lucrări care au fost citate în alte ocazii.

În concluzie, consider că teza de doctorat elaborată de d-nul Cristian Petcu prezintă carențe metodologice importante. Autorul probabil nu cunoaște și în orice caz nu respectă câteva reguli elementare ale cercetării științifice: cum folosești textele și ideile altor autori, cum le rezumi, le parafrizezi, le citezi și le integrezi în cercetarea proprie. Pe de altă parte, această deficiență reprezintă (ca să parafrzez și eu, istoric fiind) o eroare, și nu o crimă. Nu este vorba despre o abatere de la etica profesională, ci despre o greșeală științifică. Autorul nu copiază, deoarece ne arată de unde a preluat textele reproduse, ci nu știe cum să citeze alți autori în mod corect. Poate că autorul putea fi sancționat pentru o asemenea eroare metodologică elementară, dar acest lucru erau abilitați să îl facă îndrumătorul științific, comisia de susținere și, eventual, referenții CNATDCU care au validat dosarul de susținere a tezei. În ceea ce mă privește, nu am fost desemnat, în mod oficial, să mă pronunț dacă această lucrare este una bună sau proastă, ci dacă autorul a plagiat sau nu, dacă a încălcat sau nu etica profesională. Iar opinia mea profesională este că autorul tezei nu a făcut acest lucru.

2 octombrie 2018

prof. univ. dr. Sorin Mitu

Raport

Subsemnatul Sorin Radu, profesor la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, numit în comisia CNADTCU de analiză a sesizării suspiciunilor de plagiat în cazul tezei de doctorat, în domeniul istorie, elaborată de către domnul Cristian Vasile Petcu și susținută în anul 2009 la Universitatea „Valahia” din Târgoviște, am constatat următoarele:

În sesizare sunt indicate ca fiind plagiare un număr de 123 fragmente. Sesizarea vizează teza de doctorat publicată sub formă de carte: Cristian Vasile Petcu, *Guvernarea Miron Cristea*, Editura Enciclopedică, București, 2009.

În urma analizei am constatat următoarele:

- a. Un număr de 105 fragmente sunt preluate *ad litteram* din diferite surse, fără utilizarea ghilimelelor, dar cu citarea sursei, sau sunt fragmente la care interveția autorului este ne semnificativă;
- b. Un număr de 18 fragmente sunt preluate *ad litteram* din surse fără indicarea sursei;
- c. Lucrarea abundă în trimiteri la pagini greșite, deși sursa este citată. Cel puțin 10 trimiteri la notele de subsol nu au legătură cu ideea susținută în text.

Concluzie

Teza de doctorat realizată de către domnul Cristian Vasile Petcu și publicată sub formă de carte cu titlul *Guvernarea Miron Cristea*, Editura Enciclopedică, București, 2009 prezintă numeroase deficiențe metodologice, erori de citare, autorul preluând în exces fragmente din diferite surse, fără a utiliza ghilimelele, dar făcând trimitere în notele din subsol la opera de unde a preluat informația. Din acest punct de vedere, autorul se abate de la standardele de calitate și de la etica profesională.

Prin urmare, considerăm că se impune revizuirea tezei de doctorat, prin completarea surselor bibliografice și respectarea normelor științifice specifice domeniului istorie.

09.11.2018

Prof. univ. dr. habil. Sorin Radu

Referat

asupra lucrării de doctorat *Guvernarea Miron Cristea*,

autor Cristian Petcu, Universitatea Valahia din Târgoviște

Subsemnatul, prof. univ.dr. Cornel Sigmirean, membru CNADTCU, numit în Comisia de evaluare a tezei suspecte de plagiat a d-nului Cristian Petcu, constat că lucrarea propusă pentru dobândirea doctoratului în istorie, reprezintă, ca subiect, o teză originală. Lucrarea constituie prima cercetare dedicată în mod expres guvernelor conduse de Miron Cristea din perioada 1938-1939. Cu toate că personalitatea patriarhului Miron Cristea a reprezentat un subiect de mare interes pentru istoriografia română, mai ales pentru istoricii bisericii, lipsa o cercetare precum teza de față, propusă de Cristian Petcu.

Condusă de un istoric cu experiență, Ion Calafeteanu, lucrarea are la bază un proiect bine configurat, respectiv: contextul politic din România în a doua jumătate a deceniului IV al secolului al XX-lea, biografia patriarhului, devenit primul și unicul prim-ministru al României, în calitate de înalt ierarh, guvernele Miron Cristea și politica externă a României, într-o perioadă decisivă pentru pacea Europei. Bibliografia cercetată reține lucrările de referință ale istoriografiei românești dedicate subiectului cercetat, fără însă o asumare exhaustivă a cercetării românești asupra deceniului IV interbelic, un deceniu convulsionat, supus politic provocărilor extremei drepte și politicii revizioniste. Numeroase studii publicate în țară și în istoriografia europeană și americană dedicate perioadei interbelice pun în evidență o personalitate, a patriarhului, activă, implicată în evoluția politicii românești de la sfârșitul perioadei interbelice.

Dacă asemenea scăderi din de orizontul cultural al autorului, poate de obiectivele cercetării, urmărind punerea în evidență a virtuților politice și teologice ale patriarhului, lucrarea înregistrează și o serie curențe științifice, specifice cercetării academice. În primul rând, restrângerea ariei documentare, prin folosire selectivă a studiilor dedicate patriarhului și epocii sale. În al doilea rând, evitarea marcării de fiecare dată prin citate și mențiuni în text a autorilor citați, chiar dacă unele informații istorice sunt generalizate prin numeroasele sinteze de istorie, preluarea de pasaje întregi din autori cunoscuți, fără trimiteri la notele de subsol. Acest fapt denotă o abordare superficială a cercetării, atât din punct de vedere al metodelor de cercetare cât și al utilizării apartului critic.

Prin urmare, consider că se impune revizuirea lucrării, prin completarea surselor bibliografice și respectarea normelor științifice specifice elaborării tezelor de doctorat în istorie.

23 iunie 2018

Prof. univ. dr. Cornel Sigmirean

